

ทาน...ความเห็นแก่ตัว

นำเสนอเมื่อ : 24 พ.ย. 2552

ทาน...ความเห็นแก่ตัว

การให้ทานเพื่อละความเห็นแก่ตัว

คนเราถ้าเห็นแก่ตัว...ไม่สบายนะ เห็นแก่ตัวแล้วไม่ค่อยสบาย แต่คนชอบจะเห็นแก่ตัวหลาย จะไม่รู้สึกในตัวเขาเอง จะรู้ได้ในเวลาไหน รู้ได้ในเวลาเราหิวอาหารมากก็ได้ แอปเปิ้ลผลหนึ่งขนาดนี้ ลูกหนึ่งขนาดนี้ เราจะแบ่งคนแบ่งให้เพื่อนนะ คิดแล้วคิดอีก อยากจะให้เพื่อนก็อยากจะให้ตัวเองจะเอาลูกเล็กๆให้ จะเอาลูกใหญ่ให้ แหม!มันเสียตายเหลือเกิน, คิดยากลำบากนะ เอาไปให้เพื่อนๆลูกน้อยๆลูกเล็ก เราเอาลูกใหญ่แบบนี้ ความเห็นแก่ตัวชนิดนี้อันหนึ่ง แต่คนไม่ค่อยจะเห็น เคยมีไหม เคยมีไหม นี่การทรมานจิตนะ

มันอยากให้เขาลูกเล็กๆ อุตส่าห์บังคับเอาลูกใหญ่ให้เพื่อนไปเลย แล้วมันก็หยาบให้แล้วก็เล็ก สบายนะ ต้องการทรมานจิตแบบนี้ ต้องบังคับจิตให้มันรู้จัก ไหมมันละ ไหมมันเห็นแก่ตัว

ที่เราให้คนอื่นเราก็สบายหรือที่เราไม่ให้ จะให้ลูกไหนหนอ ลำบากเหลือเกินนะ ถัดไปให้ลูกใหญ่ก็จะเสียใจนิดหน่อย แล้วก็ตกลงใจเขาแล้ว นี่เรียกว่า การทรมานจิตในทางที่ถูก นี่ได้มาจากไหน ได้มาจากอาตมาเอง มันเป็นอย่างนั้น

ถ้าเราทำอย่างนี้ได้ เรียกว่าเราชนะตัวเองนะ ถ้าเราทำไม่ได้ก็เรียกว่าแพ้ตัวเอง เห็นแก่ตัวเรื่อยๆไป อันนี้มันก็เป็นเหตุอย่างนี้ มีไหม ในใจมีอย่างนั้นไหม อันหนึ่งเป็นสาเหตุที่เรียกว่า ถ้าเราปล่อยเรามีความเห็นแก่ตัว อันนี้ก็เป็นที่เลวอันหนึ่งเหมือนกัน ทางพระทานวาการให้ทาน การให้ความสุขคนอื่นอันนี้เป็นเหตุที่ช่วย ช่วยให้ชำระความสกปรกในใจของเราได้ จะต้องให้เป็นคนมีจิตใจอย่างนี้ นี่ให้พิจารณาอย่างนี้ อันนี้ประการหนึ่งควรให้สนใจของเรา ไม่ใช่บางคนเห็นวาอันนี้ก็เบียดเบียนตัวเองสิ ไม่ใช่เบียดเบียนตัว เบียดเบียนลูกเลวตลกเขาทำให้ตัวมันดีขึ้นมา ให้กิเลสมันหายไป บางคนจะเขาใจอย่างนี้ก็เบียดเบียนตัวสิ เบียดเบียนเจ้าของ ไม่ใช่ นั่นเบียดเบียนกิเลส

กิเลสเหมือนนมแมว ถ้าให้กินตามใจก็ยิ่งมาเรื่อยๆ อีกวันหนึ่งมันกวนหนักไม่ต้องให้อาหารมันเลย มันจะมากี่วัน มารองแงวๆ สองวันก็หิวกิเลสไม่ชอบเราแล้ว เราก็จะได้สบายต่อไป ทำให้กิเลสกลัวเรา ออยาทำให้เรากลัวกิเลส ให้กิเลสกลัวเรา...นี่พูดให้เห็นธรรมในปัจจุบันในใจเราอย่างนี้

ธรรมะของพระพุทธเจ้าของเราอยู่ในธรรมที่ควรรู้ควรเห็น ในใจของเราเป็นอย่างไร พูดแล้วบางทีก็รู้แต่ทุกคนเห็นทุกคน ไม่ใช่อยู่ในตำราเล็กๆไม่ต้องไปเรียนใหม่มันมาก พิจารณาเดี๋ยวนี้ตรงนี้ก็เห็นที่อาตมาพูดอยู่เห็นอยู่ทุกคน เพราะว่ามันมีอยู่ในใจทุกคน มันมีกิเลส ทุกคนใช้ใหม่ ถัดไปอย่างนี้ก็กิเลสทุกคน อย่างนี้ นี่เราไม่ต้องเลี้ยงกิเลสไว้ ใหญ่จุกก็เลวอย่าโหมมากวนเรา อย่างนี้ อันนี้เป็นอันหนึ่ง...ฯ

~หลวงปู่ชา สุภทฺโท~

ขอนอบน้อมแด่คุณพระพุทธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์